

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000
ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

จากหนังสือพิมพ์ X-Cite ไทยโพสต์ ฉบับประจำวันที 4 เดือนเมษายน พ.ศ.2559 หน้า 24 มูลค่าข่าว 321,750.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

อัจฉริยะในเชิงสร้างสรรค์ศิลปะ ฉายแสงตั้งแต่ทรงพระเยาว์

ความเป็นอัจฉริยะของมนุษย์เรา เป็นเรื่องของสิ่งแวดล้อม หรือกรรมพันธุ์ ได้เป็นที่ถกเถียงกันในหมู่ปราชญ์มาช้านาน สำหรับผู้เขียนเองเชื่อว่า สิ่งแวดล้อมและการอบรมในวัยเด็ก ย่อมมีส่วน มีอิทธิพลอยู่บ้าง แต่กรรมพันธุ์หรือความลับเบื้องทางสายเลือดจากบุพการีนับว่ามีส่วนที่ส่งผลรุนแรง สืบทอดมาถึงบุตรได้ ดังมีตัวอย่างให้เห็นอยู่บ่อย ๆ

ความเป็นอัจฉริยะของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ฉายแสงออกมาเป็นครั้งแรก ในระหว่างที่ยังทรงศึกษาอยู่ในโรงเรียนจิตรลดา ด้วยการเริ่มแต่งเพลง ชื่อ สัมคำ

ซึ่งคนธรรมดา สติปัญญาธรรมดา อายุเพียงเท่านี้ย่อมแต่งไม่ได้ การที่จะแต่งเพลงขนาดนั้นได้ จะต้องมีการประกอบเขมขันสองอย่าง คือ ต้องมีอารมณ์ขันอย่างเอกอุ แทนที่จะทรงคิดแต่งเพลงดวงจันทร์ หรือ วันฟ้าสวย กลับทรงคิดเอา "สัมคำ" มาแต่ง แสดงถึงพระราชหฤทัยที่รักสามัญชน ต่อไปภายหน้าจะเป็นที่รักของชาวบ้านทั่วประเทศ และองค์ประกอบข้อสอง ก็คือ การที่จะ "ปรุง" สัมคำ ให้เป็นเพลงขึ้นมาได้นั้น จะต้องมีความอัจฉริยะทางดนตรีอย่างพิเศษอยู่ในสายเลือด คือสัมผัสต่อความเป็นศิลปินนักแต่งเพลงมาจากทูลกระหม่อมพระองค์เอง อารมณ์ขันนั้นย่อมเกิดจากการคิด การมองที่ละเอียดกว่าคนอื่น ๆ เป็นที่ทราบกันในหมู่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชอารมณ์ขันอย่างเยี่ยม ทรงมองบุคคลและเหตุการณ์อย่างละเอียด ทะลุปรุโปร่ง และด้วยพระเมตตา จึงได้ทรงอบรมให้พระราชโอรสและพระราชธิดา รู้จักใช้ความสังเกตอย่างละเอียดลออมาตั้งแต่ทรงพระเยาว์ แม้กระทั่งเวลาว่างสันทนาการก็ทรงสอนให้รู้จักสังเกตดวงดาวบนท้องฟ้า ทางด้านสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ จะทรงดูแลวางพื้นฐานวัฒนธรรมไทยให้ โดยให้ทูลกระหม่อมอานวรรณคดี ยินเฝ้าอยู่สามเรื่อง คือ พระอภัยมณี อีเหนาและรามเกียรติ์ ทูลกระหม่อมจึงชอบเรียนวรรณคดีไทยและชอบแต่งกลอน สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงตระหนักถึงความสำคัญของนิทาน จึงทรงเลือกนิทานสนุกๆ จากหนังสือมาเล่าให้ฟัง บางครั้งก็เป็นนิทานชาดกในพุทธศาสนา บางทีทรงเล่าเรื่องจากประวัติศาสตร์ประวัติศาสตร์บุคคลสำคัญและความรู้อย่างอื่น และเพื่อให้สนุกยิ่งขึ้น

เมื่อจบรายการแล้วก็ทรงทบทวนโดยให้มีการตอบปัญหาถ้าตอบถูกก็มีรางวัลให้หนึ่งบาท อันการเล่านิทานของสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์มีศิลปะปรุงแต่งให้มีความน่าสนใจ โดยการเน้นระบายสี หยิบยกเอาประเด็นที่น่าสนใจขึ้นมาเล่าถึงขนาดที่ว่า "ทูลกระหม่อมพ่อยังโปรดฟัง"

เมื่อครั้งทรงศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมต้นที่ ร.ร.จิตรลดาเมื่อ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเสด็จพระราชดำเนินทรงดนตรีที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขณะกำลังเตรียมรายการเพลง ทูลกระหม่อมก็ทรงบันทึกว่า "จะร้องเพลงอะไรก็มีคนจองไว้แล้วทั้งนั้น... ถ้าจะต้องแต่งเพลงเสียเอง" ข้อความนี้ถึงพระเนตรพระกรรณ ก็ได้มีพระราชกระแสลงมาว่า ให้ทูลกระหม่อมแต่งเพลงสำหรับร้องเองเพลงหนึ่ง ระหว่างนั้นเมื่อทรงว่างจากการท่องตำราเรียน ก็โปรดการเข้าครัว ทำอาหารเป็นงานอดิเรก และอาหารจานโปรด ก็คือ "ส้มตำ"

เพราะทำได้ง่ายๆ เครื่องปรุงไม่มีอะไรพิสดารมากนัก แต่รสแซบดี จึงได้ทรงเกิดความคิด นำเอาตำราทำส้มตำมาเรียงร้อยให้คล้องจองกัน (คงจะแบบเดียวกับสุนทรภู่เคยเอารายชื่ออาหารมาเรียงร้อยให้ไพเราะคล้องจองกัน) เพลงนี้ปรากฏว่าแพร่หลายออกไปอย่างรวดเร็วจนบริษัทสร้างภาพยนตร์รายหนึ่ง ได้ทูลขอพระราชทานอนุญาตนำเอามาตั้งเป็นชื่อเรื่องภาพยนตร์ คือเรื่อง "ส้มตำ" การแต่งเพลงจึงกลายเป็นความสนุกอีกอย่างหนึ่งของพระองค์

บทความโดย วิชาศ มณีวัต
 เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพ
 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี 2 เมษายน 2559
 มุลนิธิบุคคผลเพียง

พลกนิกรผู้จงรักภักดีสามารถเข้าร่วมกิจกรรมคนรักในหลวงและติดตามแสวงหาความรู้เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ได้ที่ เว็บไซต์ ชมรมคนรักในหลวง www.welovethaiking.com หรือ ติดตามกิจกรรมได้ที่ เฟสบุ๊คชมรมคนรักในหลวง ซึ่งปัจจุบันมีสมาชิกทั่วโลกและติดตามจำนวน 2,411,171 คน

